

Un Nadal com sempre

Dc, 23/12/2020 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

Des de fa mesos se'ns ha dit que aquest any, degut a la Covid-19, no podrem celebrar el Nadal com l'hem celebrat sempre. Que serà un Nadal diferent, com "descafeïnat" o descolorit.

Crec que, malgrat tot, també enguany podem celebrar el Nadal com cada any. Perquè el sentit del Nadal no són els regals i les compres compulsives, els dinars i els sopars d'empresa, els torrons i les neules, l'avet i la loteria, les estrenes i els pessebres vivents, els viatges, els àpats familiars, els llums als carrers o els dies d'esquí. Moltes coses d'aquestes enguany no les podrem fer com les fèiem l'any passat o l'altre, degut a que se'ns demana reduir els contactes, prendre les mesures sanitàries recomanades i limitar els desplaçaments no imprescindibles, per acabar amb aquest virus que està trاسبalsant la nostra vida.

Però els cristians, malgrat tot, celebrarem el Nadal com l'hem celebrat sempre. Perquè el Nadal és acollir en el nostre cor i en la nostra vida el Déu Infant, que ve a nosaltres per compartir el nostre dolor, els nostres anhels i la nostra feblesa. Diria fins i tot que el Nadal d'enguany és més Nadal que mai, perquè si fa dos mil anys Déu es va fer carn en un nen, en la pobresa d'un pessebre, aquest any Déu també ve a visitar-nos en la nostra fragilitat, en les nostres pors, en les nostres incerteses, en les nostres llàgrimes, en el dolor i en el dol de les persones que han perdut un ésser estimat.

De la mateixa manera que els pastors i els mags van reconèixer la presència de Déu en l'Infant del pessebre, també aquest Nadal hem de reconèixer el Senyor en els qui ploren, en els qui estan sols, en els que no tenen faena, en tots aquells que han perdut el somriure, la il·lusió i l'esperança.

Aquest Nadal, com sempre, els cristians hem d'obrir-nos al Déu Infant acollint la seva pobresa en els pobres, el seu plor en els qui ja no els queden llàgrimes de tant

que han plorat, la seva fragilitat en els més febles, la seva vulnerabilitat en els qui viuen al carrer, en els immigrants i els refugiats, en els ancians que viuen sols, en els qui no poden arribar a final de mes, en els nois que tenen fam i no tenen res per a menjar.

Alguns han dit que si l'abril passat, degut a la Covid-19, no vam poder celebrar la Pasqua, tampoc ara cal celebrar el Nadal. Però això és fals, perquè sí que vam celebrar la Pasqua, la mort i la resurrecció de Jesús. Tot i que no vam poder celebrar el Misteri Pasqual a les esglésies, sí que el vam celebrar en la fe, a les cases, per mitjà d'internet, connectats a les parròquies, ja que la Pasqua és el centre de l'any litúrgic i el nucli de la nostra fe. La Pasqua és la certesa que Déu ressuscità Jesús i no va deixar que el seu cos fos empresonat per la mort. Per això, ni que vam estar confinats a casa, la Pasqua sí que la vam celebrar, perquè Jesús, amb la seva mort i resurrecció, ens va il·luminar de nou amb la llum pasqual, enfortint la nostra fe i eixamplant la nostra esperança.

També el Nadal és molt més que les capes que hem anat adherint a aquesta festa al llarg del temps. Per això celebrar el Nadal amb les recomanacions de Sanitat, no "descafeinarà" la vinguda de l'Infant Jesús als nostres cors. Encara més: aquest Nadal del 2020 tenim l'oportunitat de retrobar l'autèntic sentit d'aquesta festa, despullada de tot allò que desfigura el misteri de l'Emmanuel, el Déu que ve a nosaltres.

Per altra part, els qui es queixen perquè no es podran reunir amb els seus familiars aquest Nadal, o si es donés el cas (degut a l'evolució de la pandèmia) sense poder reunir-nos als temples, aquestes persones haurien de pensar que unes 16.000 famílies catalanes no podran reunir-se mai més amb els seus éssers estimats, que han mort per la pandèmia i que ja no podran asseure's a taula amb ells.

No hauríem d'oblidar mai que el Nadal és el Déu-amb-nosaltres. I per això enguany el nostre Nadal és com sempre: Déu que ve a visitar-nos. Déu que és amb nosaltres. I és que com ha dit Sor **Lucía Caram**, "*ningú no ens roba el Nadal*" ni ens el canvia, perquè "*el Nadal es viu al cor*".

En un preciós poema, on **Miquel Martí i Pol** descriu el que entén ell pel Nadal, el poeta acaba així: "*I potser és tot això i, a més, la força per reprendre el camí de cada dia quan el misteri s'ha esvanit i, tot torna a ser trist i, llunyà, i difícil*".

Sí, Nadal és la força que ens ve de l'Infant de Betlem, el nen que hem de buscar, com deia el bisbe **Óscar Romero**, "*no en les imatges dels nostres pessebres, sinó en els nois desnodruts que han anat a dormir sense sopar*".

Que tots passeu un Sant Nadal i que puguem viure l'alegria del Déu-amb-nosaltres, com canta un dels poemes més bonics del preciós llibret del poeta valencià **Carles Salvador**:

*"Déu és nat i tot somriu;
dins el cor tot és caliu
tot ocell ja fa el seu niu*

*i el faria
per dormir Verge Maria
que vestida va d'Estiu.
Alegria! Alegria!"*